
Z życia izb adwokackich

Palestra 3/12(24), 93-95

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

1. Na posiedzeniu Rady Adwokackiej w Katowicach w dniu 26 września br. dziekan Rady odczytał uchwałę Naczelnej Rady Adwokackiej, oddalającą żądanie byłego adwokata ob. P. w kwestii wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko członkom Rady Adwokackiej w Katowicach z tej przyczyny, że — jego zdaniem — wbrew zasadzie słuszności skreślono go z listy adwokatów wobec braku obywatelstwa polskiego.

2. Rada Adwokacka w Katowicach zatwierdziła stanowisko Prezydium Rady, w myśl którego koszty biletów kolejowych dla aplikantów adwokackich dojeżdżających do zespołów obciążają te zespoły, które korzystają z pomocy aplikantów.

W razie negatywnego stanowiska któregoś z zespołów adwokackich w omawianej kwestii zespół taki nie będzie korzystał z pomocy aplikanta, aplikant zaś zostanie przeniesiony do innego zespołu.

3. W dniu 18 września br. odbyło się wspólne zebranie członków Rady Adwokackiej w Opolu i Rady Adwokackiej w Katowicach, a to w celu uzgodnienia postępowania względem tych adwokatów, którzy przyjmują klientów poza miejscem swojej siedziby zawodowej, przy czym adwokaci ci przeważnie mają siedzibę na terenie Izby opolskiej, klientów zaś przyjmują w miejscu swego zamieszkania, tj. w Katowicach lub okolicy.

Doszło do uzgodnienia stanowisk zarówno w tej sprawie, jak i w innych sprawach spornych.

4. W związku z programem stacji telewizyjnej w Katowicach, pragnącej uwzględnić w programie miejscowym również pogadanki prawne lub odpowiedzi na zagadnienia prawne, Rada Adwokacka w Katowicach zajęła stanowisko, że adwokaci-członkowie Izby katowickiej mogą występować w telewizji po uprzednim uzyskaniu zgody Prezydium Rady Adwokackiej.

Ponadto kilku członków Rady zwróciło uwagę, że sprawa ta ma charakter ogólnopolski i powinna się nią zająć Naczelna Rada Adwokacka.

Izba warszawska

SPRAWA PODEJMOWANIA SIĘ PRZEZ ADWOKATÓW PROWADZENIA SPRAW PRZECIWKO ADWOKATOM

(uchwała Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 29 października 1959 roku)

A. Sprawy cywilne

1) Podjęcie się przez adwokata zastępstwa strony w sprawie cywilnej przeciwko adwokatowi, wynikającej z jego czynności zawodowych, wymaga zezwolenia Rady Adwokackiej, która poweźmie decyzję na podstawie wniosku adwokata pragnącego podjąć się zastępstwa.

2) Podjęcie się zastępstwa strony pozwanej lub powodowej przeciwko adwokatowi w innych sprawach niż określone w § 1 wymaga zawiadomienia Rady Adwokackiej.

3) Adwokat, który podjął się prowadzenia sprawy przeciwko koledze adwokatowi, powinien zawiadomić go o tym w takim terminie, aby dać mu możliwość zaspokojenia pretensji strony przeciwnej lub wszczęcia pertraktacji celem polubownego załatwienia sporu, chyba że mogłoby to narazić na szkodę interes klienta.

4) O ostatecznym wyniku sprawy przeciwko koledze adwokatowi, adwokat powinien niezwłocznie powiadomić Radę Adwokacką.

5) W wypadkach nagłych udzieli zezwolenia lub przyjmie do wiadomości zawiadomienie o podjęciu się sprawy Dziekan Rady, a gdyby i na to nie było czasu — zezwolenia udzieli lub zawiadomienie przyjmie do wiadomości kierownik zespołu adwokackiego, przedstawiając bezzwłocznie całą sprawę Radzie Adwokackiej.

Adwokat wykonujący swój zawód indywidualnie podejmie w takim wypadku niezbędną czynność, zwracając się równocześnie do Rady Adwokackiej z prośbą o zezwolenie lub z zawiadomieniem, a następnie zastosuje się do decyzji Rady.

B. Sprawy karne

1) Prowadzenie przez adwokata sprawy z prywatnego oskarżenia przeciwko adwokatowi wymaga uprzedniej zgody Rady Adwokackiej, do której zainteresowany powinien się zwrócić, przedstawiając dokładny stan sprawy z projektem aktu oskarżenia. Ograniczenie to nie dotyczy podjęcia się obrony oskarżonego.

2) Odpis uchwały Rady Adwokackiej zezwalającej na podjęcie się sprawy przeciwko adwokatowi doręcza się petentowi i zainteresowanemu.

3) Jeżeli jest uchwała Rady Adwokackiej zezwalająca na przyjęcie sprawy przeciwko adwokatowi, skarga do sądu powinna być podpisana tylko przez klienta.

C. Postanowienia wspólne

1) Przy prowadzeniu sprawy przeciwko adwokatowi należy przestrzegać zasad koleżeństwa tudzież strzec powagi i godności zawodu oraz dążyć do ugodowego załatwienia sporu.

2) Niezachowanie przez zainteresowanych adwokatów powyższych zasad postępowania przy prowadzeniu spraw przeciwko adwokatom powodować będzie ich odpowiedzialność dyscyplinarną.

3) Gdy żaden z adwokatów mających siedzibę w miejscu, gdzie znajduje się właściwy sąd, nie zechce podjąć się sprawy przeciwko adwokatowi, Rada Adwokacka na wniosek strony zainteresowanej ustanowi dla niej adwokata, chyba że sprawa jest oczywiście bezzasadna.

Gdy strona nie jest zwolniona od opłat sądowych, Rada Adwokacka władna jest określić wynagrodzenie dla delegowanego adwokata, jeśli uzna bezpośrednie załatwienie kwestii honorarium za niepożądane.

4) Pisma Rady Adwokackiej zawiadamiające o udzieleniu członkowi Izby zezwolenia na prowadzenie sprawy przeciwko innemu członkowi Izby lub o przyjęciu oświadczenia w przedmiocie podjęcia się sprawy przeciwko adwokatowi doręcza się obu zainteresowanym adwokatom.

Rada Adwokacka postanowiła uchwałą powyższą podać członkom Izby do wiadomości i stosowania.

Uwaga!

Uwaga!

Sprostowanie

Podaje się do wiadomości, że w „**Informatorze Prawniczym**” na rok 1960 wydanym przez „Wydawnictwo Prawnicze” na stronie 191 mylnie wydrukowano (na skutek rozsypania składu) trzy kolejne od góry cyfry: 1/5, 1/2, 1/2 **zamiast** 1/2, 1/5, 1/5. Ponadto na tejże stronie w wierszu 19 od góry wydrukowano słowo „likwidacji” **zamiast** „licytacji”.